

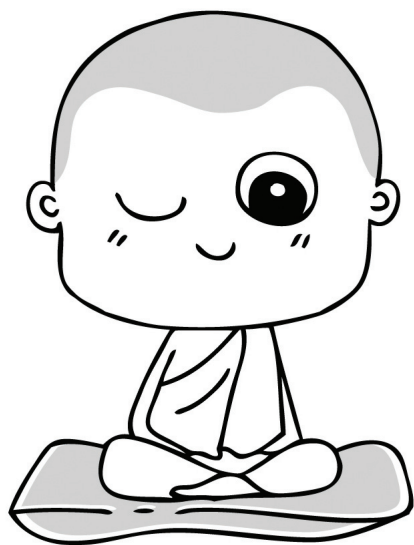
สูตรลับเรียนเก่ง แบบพระพุทธเจ้า

สุดยอดเคล็ดลับการเรียนที่มีมากกว่าสองพันปี
พิสูจน์แล้ว ใช้ได้จริง จึงกล้าบอกต่อ

ใช้ได้ทุกชั้นเรียน ทุกสนามสอบ และทุกวัยของชีวิต

อาจารย์อู๋

สูตรลับเรียนเก่ง
แบบพระพุทธเจ้า

อาจารย์อู๋⁺

สูตรลับเรียนเก่งแบบพระพุทธเจ้า

อาจารย์อู๋

กุมภาพันธ์ 2554

ราคา 139 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2554 โดย นายธัญกฤต คงจันทร์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

อาจารย์อู๋.

สูตรลับเรียนเก่งแบบพระพุทธเจ้า.-- อุบลราชธานี : ภาวดาบุ๊ค,
ภาวดาบุ๊ค, 2554.

128 หน้า.

1. การเรียน. 2. การเรียนรู้--แง่ศาสนา--พุทธศาสนา. I. ชื่อ

371.3

ISBN 978-616-90346-8-1

จัดจำหน่ายทั่วประเทศไทย

บริษัท อมรินทร์บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ 2 ถ.บางกรวย-จตุรนต์ ต.มหาสวัสดิ์

อ.บางกรวย จังหวัด นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999

โทรสาร 0-2449-9561-3

Homepage : <http://www.naiin.com>

จัดทำโดย : **สำนักพิมพ์ภาราดาบุ๊ค**

<http://www.PARADABOOK.com>

163/2 ถ.พิชิตรังสรรค์ ต.ในเมือง

อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000

โทรศัพท์ 0-4526-3479

E-mail : THANKRIT@gmail.com

ที่ปรึกษา : **วัลย์พร พรพงศ์**

บรรณาธิการ : **ธัญกฤต คงจันทร์**

ภาพประกอบ : YellowfishStudio@gmail.com

แบบปก : **ธัญกฤต คงจันทร์**

รูปเล่ม : **กิตติยางกูร ผดุงกาญจน์**

พิมพ์ที่ **โรงพิมพ์เดือนตุลา**

โทรศัพท์ 0-2996-7393-4

โทรสาร 0-2996-7395

ถ้ามีการชำรุดบกพร่องหรือผิดพลาดเนื่องจากการพิมพ์

โปรดส่งคืนหรือนำมาเปลี่ยนได้ที่ www.PARADABOOK.com

ถ้าสั่งซื้อจำนวนมาก หรือต้องการนำไปบริจาค

ทางสำนักพิมพ์จะลดให้เป็นพิเศษ

โปรดติดต่อ โทรศัพท์ 089-949-1049

โทรสาร 0-4526-3479

E-mail : THANKRIT@gmail.com

คำนำ

สูตรลับเรียนเก่งนั้น มีกันหลายสำนัก หลากวิธีการ

เจ้าสำนักแต่ละที่ก็ต่างจัดสุดยอดไม้ตาย
มาอวด บ้างก็นำเสนอว่าเป็นเคล็ดวิชาที่ครุ่นคิด
อยู่เป็นเวลาหลายสิบปี บ้างก็โฆษณาว่าเป็นเคล็ดวิชา
ที่ข้ามน้ำข้ามทะเลมาจากแดนไกล ใช้แล้วได้ผลอยู่ในเมือง
นอก ซึ่งก็ยากต่อการตามไปพิสูจน์ดีแท้

อยากจะบอกว่า

เคล็ดลับเรียนเก่งนั้น ไม่ต้องไปมัวค้นหาให้มันยุ่งยาก
ปวดกบาล

เพราะหนทางเรียนเก่งได้ถูกค้นพบมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า
สองพัน ปีแล้ว

“พระพุทธเจ้า” ทรงเป็นผู้ชี้ทางนั้นไว้
เราแค่เดินตามไป รับประทานไม่ผิดหวัง
เคล็ดวิชาเหล่านั้น
ยังคงใช้ได้ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
เรียกได้ว่าเป็นอมตะไร้กาลเวลา

อาจารย์อุตูตั้งใจผลิตหนังสือเล่มนี้ เพื่อนำโลก
ของธรรมะมาบรรจบกับแนวทางการศึกษาด้วยจะ
เป็นประโยชน์กับทุกคนอย่างคุ้มค่าราคาหนังสือ
และรับประกันว่าเนื้อหาเข้มข้นอ่านสนุกจนหน้าสุดทำย
เช่นเคย

หากอยากจะฟังกันแล้ว ขอชวนมิตรรักทุกท่านหยิบ
หนังสือจ่ายตังค์แล้วกลับบ้าน ล้มตัวลงนอนอ่านด้วยจิตใจ
ผ่อนคลาย อย่ายืนอ่านในร้านให้เมื่อยขา เพราะจะเสีย
อรรถรสอย่างรุนแรง

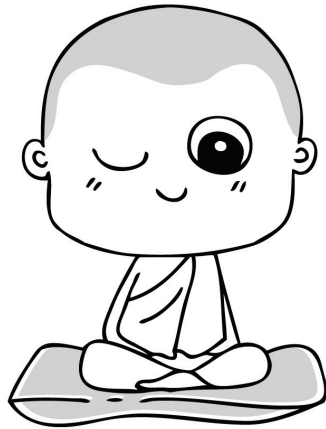
เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา
เชิญพบกับ
สูตรลับเรียนเก่งแบบพระพุทธเจ้า
ได้แล้ว ณ บัดนี้

อาจารย์คู่
เชียงใหม่ - ต้นหนาว - 2553

สารบัญ

ใครคือสุดยอดดิวเตอร์ตลอดกาล	13
สิ่งใดคือรากฐานของการเรียนเก่ง	23
สิ่งใดเป็นแหล่งความรู้ซึ่งน่าเชื่อถือที่สุดในโลก	35
อะไรทำให้นักปราชญ์ที่ฉลาดที่สุดสอบตก	45
ขยันแค่ไหนถึงจะพอ	56
ใครคือบุคคลที่ขวางทางเรียนเก่ง	67
ใครคือบุคคลที่จะพาเราเรียนเก่ง	77
เคล็ดลับใดที่สามารถเอาชนะได้ทุกวิชา	85
ความฉลาดสร้างได้จริงหรือ	90
ผู้เป็นเลิศกว่าคนอื่นในด้านการศึกษา	103
เกราะป้องกันการสอบตก	113

ปุจฉา : สิ่งใดเล่าเป็นที่พึ่งอันยิ่งใหญ่
ในสวรรค์ ในโลกมนุษย์ หรือ
แม้แต่ในนรก
วิสัชนา : ตนนั่นแลเป็นที่พึ่งแห่งตน

ใครคือสุดยอด
ตัวเต๋อตลอดกาล

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว

สมัยที่พระพุทธเจ้าทรงออกบวชใหม่ๆ ได้ทรงเข้า
ศึกษากับปรมาจารย์ชื่อดังในยุคนั้นถึงสองสำนัก เมื่อศึกษา
ในสำนักแรกจบแล้ว ยังไม่ทรงค้นพบหนทางสู่ความสุขที่แท้
จริงได้ ก็ทรงย้ายไปอีกสำนักหนึ่ง ศึกษาจนหมดสิ้นความรู้ที่
ปรมาจารย์ทั้งสองมีอยู่แล้ว ก็ยังไม่เจอลิขิตที่ทรงตามหา

จะทำเช่นไรดี

นับแต่นั้นเป็นต้นไปพระองค์ทรงศึกษาด้วยตัวเอง
ด้วยแนวทางนี้แหละ ในที่สุดแล้วก็นำพระองค์ไปสู่
การตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า

นั่นเป็นเหตุการณ์ในกาลครั้งหนึ่ง

กาลครั้งนี้ ในโลกยุคปัจจุบัน การศึกษาด้วยตัวเอง หรือการพึ่งตนเองนั้น ถือเป็นกุญแจสำคัญที่ไขเคล็ดลับสู่การเรียนรู้เก่ง

ตนเองเป็นที่พึ่งแห่งตน

จริงอยู่ที่ว่าในปัจจุบันนี้ มีสำนักกวดวิชาเปิดขึ้นมากมาย ทั้งตัวส่วนตัวและตัวกันเป็นหมู่คณะ แต่ต้องขออภัยไว้เลยว่า หากหวังพึ่งการติวจากคนอื่น ก็คงไปไหนได้ไม่ไกลหรอกนะจ๊ะ

สุดท้ายอดตีวเตอร์ที่แท้จริงทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต

คือตัวเราเองนี่แหละ

ก็เพราะไม่มีใครรู้อย่างชัดเจนหรอกว่า เราเป็นคนอย่างไร ชอบเรียนแบบไหน

ตัวเราเองนั่นแหละรู้ดีที่สุด ลองถามตัวเองดูก่อนเลยว่าเราชอบ “วิธี” เรียนแบบไหน

ชอบฟังครูในห้อง ไม่ชอบไปอ่านเองที่บ้าน อย่างนี้ในห้องควรตั้งใจเรียน อย่าเอาแต่คุยกับเพื่อน เพราะเพื่อนไปคุยกันเมื่อไหร่ก็ได้ แต่ครูสอนรอบเดียว หมดแล้วหมดเลยไม่มีเล่นซ้ำ

หรือหากชอบอ่านเอง ไม่ชอบฟังคนอื่น ก็ต้องบอกว่า เมื่อถึงเวลากลับบ้านก็ต้องตั้งใจทบทวนบทเรียนให้ดี ค่อยๆ ทำความเข้าใจ การอ่านเองจะนานกว่ามีครูมาเขียนสอนแน่นอน แต่หากเราใจเย็น ไม่รีบร้อน ใช้เวลาให้นานพอ ก็จะเข้าใจบทเรียนได้ดีเช่นกัน

ในเวลาเตรียมสอบ ก็ไม่มีใครรู้จักเรามากกว่าเราเอง สิ่งสำคัญที่สุดในการสอบไม่ใช่รู้ว่าจะต้องสอบอะไร แต่ต้องรู้ว่า “เราชำนาญ” เรื่องใดมากที่สุด “เราอ่อน” เรื่องใดมากที่สุด

ผู้ที่มีตนเป็นที่พึ่งแห่งตน จะพยายามปรับปรุงส่วนที่ชำนาญให้เก็บแต้มเก็บคะแนนไว้ไม่ให้หลุดไปแม้แต่เม็ดเดียว ส่วนตรงจุดอ่อนนั้นก็พยายามปิดให้มีช่องโหว่น้อยที่สุด

หากเปรียบกับการหอบหนังสือไปให้เพื่อนดูให้เพื่อนดูเพื่อนต้องใช้เวลาอีกนานกว่าจะรู้ว่าเราชำนาญตรงไหน อ่อนตรงไหน กว่าที่จะจับทางกันได้ก็หมดเวลาตัวกันพอดี

การที่เราพึ่งตัวเอง ตัวตัวเองได้นั้น ผลเลิศอีกอย่างหนึ่งที่ตามมาคือความเป็นอิสระจากตัวเตอร์

อิสระนี้เป็นอย่างไร ยกตัวอย่างเอาที่เล็กที่สุดก็คือ
อิสระทางเวลา ปกติเราจะไปหาติวเตอร์ไม่ว่าจะเป็นติวเดี่ยว
หรือติวหมู่ ก็ย่อมต้องนัดเวลาให้ติบตี และมักเป็นเวลา
ที่ติวเตอร์ว่าง หาใช่เวลาที่เราสะดวกไม่เป็นเช่นนี้แล้ว บ่อยครั้ง
ที่เราไม่สะดวก ก็ยังต้องเสียสละความสะดวกไปติว หรือ บาง
ครั้งก็ต้องยอมทิ้งชั่วโมงเรียนราคาแพงนั้นไปเลย ซึ่งเหตุการณ์
เช่นนั้นนั้นจะไม่เกิดขึ้นเลยหากเราสามารถติวตัวเองได้

เราอยากจะทำหนังสือก่อนนอน

ก็ไม่มีใครห้าม

เราอยากจะทำหนังสือหลังตื่นนอน

ก็จะมีแต่คนสรรเสริญ

หรือเราจะตื่นขึ้นมาอ่านกลางดึก

ก็ตามแต่เราจะเลือกเวลา

เป็นอิสระทางการเรียนจริงๆ

พระพุทธเจ้าทรงเน้นหลายครั้ง ถึงการพึ่งตัวเอง มี
ตนเองเป็นที่พึ่ง ทรงเน้นย้ำหลายหนถึงการมีชีวิตแบบพึ่ง
ตนเองของหมู่สงฆ์

เมื่อครั้งพระองค์ใกล้ปรินิพพานนั้น เหล่าสาวกต่าง
พากันโคกเคड़ाที่พระองค์จะต้องละสังขาร เสมือนหนึ่งแสงไฟ
นำทางของเหล่าสาวกกำลังจะมอดดับไป

พระพุทธเจ้าทรงเตือนเหล่าสาวกที่กำลังโศกเศร้าว่า
“พวกท่านทั้งหลายจะมีแสงสว่างเป็นของตนเอง
ทุกคน จงมีตนเองเป็นที่พึ่งของตนเอง
จงอย่ามีผู้อื่นหรือสิ่งอื่น เป็นแสงสว่างหรือเป็น
ที่พึ่งของตนเองเลย”

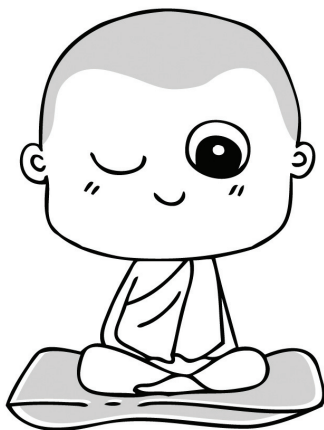
การฝึกหัดเป็นติวเตอร์ให้กับตนเองตั้งแต่สมัยยังเป็น
นักเรียนนักศึกษาเป็นสิ่งที่ควรจัดทำไว้ให้ชำนาญ
เพราะเมื่อโตขึ้นเผชิญโลกแห่งความจริง ในการ
ทำงาน ในการใช้ชีวิต
ไม่มีใครมาคอยเป็นติวเตอร์ให้ นะครับ

สูตรลับประจำบท

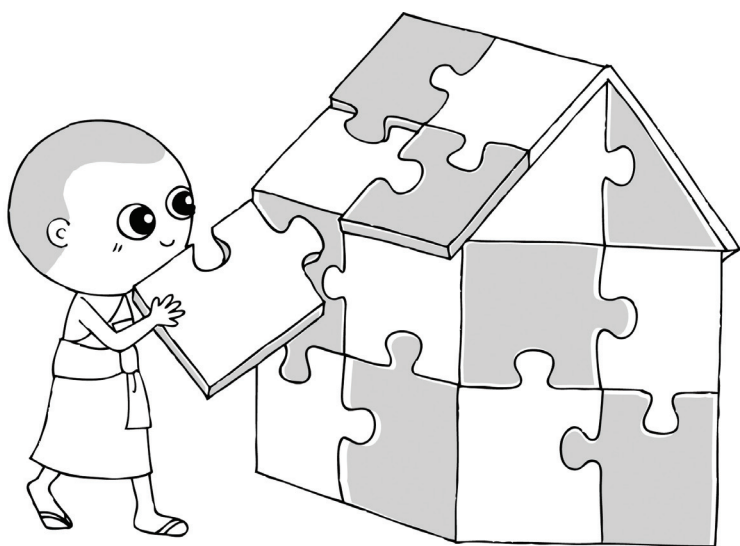
- สูดยอดดิวเตอร์ที่แท้คือตัวเรา ไม่ต้องไปค้นหาให้มันเหนื่อยยาก
- ค้นหาวิธีเรียนที่ถูกใจตัวเองให้เจอ แล้วทุกอย่างจะอยู่ในกำมือเรา
- เตรียมสอบให้ดีต้องรู้จุดแข็ง แล้วฝึกฝนจุดนั้นให้เก่ง
- จุดอ่อนอยู่ที่ไหน เวลาสอบให้ข้ามไปก่อน อย่ามัวนั่งทำ เสียเวลาเปล่า

ปุจฉา : พระราชวังอันยิ่งใหญ่
มีส่วนประกอบใดสำคัญที่สุด
วิสัชนา : ฐานของพระราชวัง

สิ่งใดคือรากฐาน
ของการเรียนเก่ง

การจะก่อสร้างตึกสูงเสียดฟ้า
การจะสร้างพระราชวังอันงดงาม
เริ่มต้นที่ฐานด้วยกันทั้งนั้น

หากฐานรากแข็งแรงมั่นคงดีแล้ว ก็จะสามารถก่อร่าง
สร้างตัวโครงสร้างได้จนเสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมาย แต่หาก
ไม่มั่นคงแล้ว ไม่ว่าจะโครงสร้างที่อยู่เหนือขึ้นไปออกแบบไว้ดี
เพียงไร ตึกสูงเสียดฟ้าหรือพระราชวังอันงดงามก็จะต้องล้ม
ครืนลงมาอยู่ดี

การเรียนก็เช่นกัน

หากอยากจะไปให้ถึงยอด ซึ่งก็คือการเรียนเก่งแล้ว
ต้องเริ่มที่รากฐานเสียก่อน

รากฐานแห่งการทำสิ่งใดก็ตามให้ประสบความสำเร็จ
นั้น พระพุทธเจ้าได้ทรงชี้แนวทางไว้เรียบร้อย หลักแห่งความสำเร็จนั้นเรียกว่า “อิทธิบาท 4” ซึ่งจะขอไล่เรียงไปดังนี้

1 ฉันทะ คือ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น เราจะเรียนอะไร เราต้องรักก่อน หากมีโอกาสที่จะสามารถเลือกเรียนได้ ขอให้เลือกในสิ่งที่ตนชอบสิ่งที่ตนรัก เพราะถ้าใจมันรักมันชอบซะแล้ว อะไรก็จะตามมาอย่างง่ายดาย อย่าไปเลือกเรียนเพราะคนอื่นเห็นว่าเหมาะเห็นว่าดีแต่เราไม่ได้รักได้ชอบด้วยเป็นอันขาด

หลายคนอาจจะยังไม่ตระหนักถึงข้อนี้นัก เพราะคิดเอาว่า เรียนอะไรก็ได้แหละ จะชอบไม่ชอบไม่ใช่เรื่องสำคัญ ขอให้จบแล้วมีงานทำเป็นใช้ได้

อาจารย์ผู้ อยากจะย้ำอีกครั้งว่า หากเราเรียนในสิ่งที่เรารักเราชอบ เราจะมีสุขมากครับ ตั้งแต่เริ่มเตรียมตัวสอบเข้าเรียนก็เหมือนจะมีพลังแล้ว เมื่อสอบเข้าได้ก็ตื่นนอนไปเรียนอย่างเบิกบานเหมือนไปเที่ยวพบปะเพื่อนฝูงมากกว่าไปเรียนหนังสือ และเรียนสำเร็จเรียนจบอย่างไม่อยากเย็นอะไร

แต่ถ้าไม่ชอบแล้วละก็ มันจะกลับกันเป็นนรกกับ
สวรรค์เลยทีเดียว

แล้วยิ่งถ้าเรียนที่ชอบก็จะยิ่งรุ่งใหญ่ งานมีเยอะแยะ
สำหรับคนที่เก่งในสาขานั้นจริงๆ เราไม่ต้องไปหางานเลย
เดี๋ยวงานมาหาเอง

เรียนที่รักที่ชอบเถอะนะครับ

2 วิริยะ คือ ความเพียรในสิ่งนั้น อุตส่าห์รู้แล้วว่ารัก
ว่าชอบสิ่งใด ก็ต้องมีความพยายามเรียนให้ดี เหมือนกับเรา
ไปหลงรักใครซักคน หากเอาแต่แอบรักแอบชอบอยู่ในใจชาติ
นี้ไม่มีทางประสบความสำเร็จ มันก็ต้องมีความเพียรพยายาม
ในการเข้าหาถึงจะมีโอกาสประสบความสำเร็จ

แต่ด้วยความเป็นจริงแล้ว เชื่อเหลือเกินว่า หากมีฉันทะเป็น
ข้อเริ่มต้นแล้ว ข้อนี้จะตามมาได้อย่างไม่ยากเย็นนัก

ขอเล่าสมัยอาจารย์อุ๋นเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย
(แม้จะผ่านมานานแต่ยังจำได้อยู่ นะครับ) สิ่งแรกที่อาจารย์อุ๋น
ทำก็คือ เลือกจะเรียนในสิ่งที่ชอบ สิ่งที่ฝันไว้ จากนั้นก็
พยายามเตรียมสอบอย่างเต็มที่ ยามใดที่ว่าง ยามใดที่เหนื่อย
ก็จะพยายามต่อสู้อย่างถึงที่สุด การสอบนั้นไม่ใช่แค่มีความ
สามารถอย่างเดียว แต่ต้องมีความอึดด้วย

ในที่สุด อ.อู๋ ก็สอบเข้าได้ในขณะที่ตัวเองฝันไว้ไม่มี ผิดเพี้ยน แม้ตอนรู้ผลจะงงนิดหน่อยว่ามันเป็นความจริงหรือ เปล่าก็ตามทีเถอะ

ความเพียรพยายามนั้น แม้จะขมในระหว่างทาง แต่ เส้นชัยนั้นหอมหวานเสมอครับ

3.จิตตะ คือ ความเอาใจใส่ในสิ่งนั้น นอกเหนือไปจาก ความรักความชอบในสิ่งที่เรียน และความขยันหมั่นเพียรหรือ ความอดแล้ว สิ่งที่จะทำให้นักเรียนนักศึกษาทั้งหลายประสบความสำเร็จก็คือความเอาใจใส่คิดถึงการเรียนอยู่บ่อยๆ

การเอาใจใส่นี้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ก็เช่น การทำงานที่ ส่งให้เสร็จครบถ้วน การตรวจตราดูวันสอบให้ดี ทั้งสอบใหญ่ สอบย่อยอย่าให้พลาดไปได้

เขียนมาถึงขั้นนี้แล้ว อาจารย์อู๋คิดว่าหากใครทำได้ ซักสามอย่างให้ครบ ก็คงจะสุดยอดมาก การเรียนเก่งไม่หนี ไปไหนอยู่แล้ว

ข้อปฏิบัติสุดท้ายที่จะเป็นรากฐานแห่งการเรียนรู้ก็คือ

4. วิมังสา คือ การตรวจสอบในเหตุและผลของสิ่งนั้น ตรวจสอบจุดอ่อนจุดด้อยว่ามันเกิดจากอะไร นี่คือการเรียนอย่างมีปัญญาอย่างแท้จริง บ่อยครั้งที่เราเรียนในสิ่งที่ชอบ ขยันเรียน แถมยังเอาใจใส่แล้ว ก็อาจจะยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างที่ตั้งใจไว้

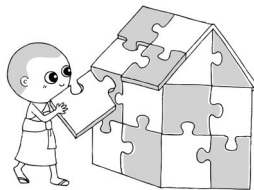
เราต้องตรวจสอบไตร่ตรองด้วยว่ามันผิดมันพลาดตรงไหน

หากเปรียบเทียบการเรียนเหมือนการเดินทางเรือไปให้ถึงจุดหมาย จะเอาแต่แล่นเรือบึ่งตะลุยไปข้างหน้าอย่างเดียว นั้นก็คงจะไม่เหมาะ ควรที่จะต้องมีการหยุดพัก ไตร่ตรอง ปรับทิศทาง และตรวจสอบลำตัวเรือบ่อยๆว่าอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์หรือเปล่า

เพราะหากเอาแต่แล่นไปข้างหน้าอย่างเดียว ประเดี๋ยวเรือจะจมเอาก่อนจะไปถึงจุดหมาย

หลักสี่ประการนี้แหละ ที่รวมเรียกว่า อิทธิบาท 4 ที่
พระพุทธเจ้าได้มอบไว้เป็นรากฐานแห่งความสำเร็จในการทำ
สิ่งใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือการทำงาน

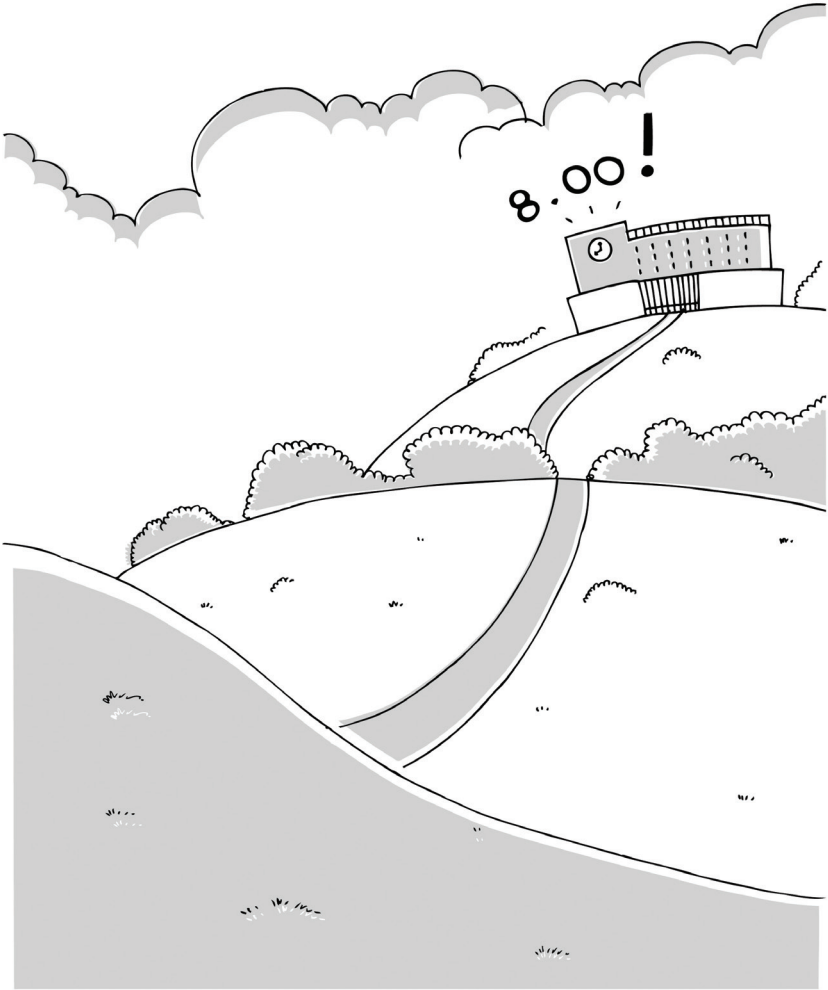
หลักนี้มีมาสองพันกว่าปีแล้ว ผ่านการพิสูจน์ว่าใช้ได้
จริงแน่นอน
ขึ้นกับตัวเราเองแล้ว
ว่าจะนำหลักไปใช้หรือเปล่า

สูตรลับประจำบท

- ถ้ามีโอกาสเลือกเรียน ให้เลือกเรียนที่สิ่งทีรัก
- ถ้ายังไม่ถึงเวลาที่ต้องเลือก หรือไม่มีโอกาสเลือก ให้รักสิ่งที่เรียนอยู่
- อุปสรรคเป็นของธรรมดา ท้อได้ เหนื่อยได้ แต่อย่าถอย
- ปีกยังไม่ขึ้นก็ต้องหั่นเอาใจใส่ การเรียนก็เช่นกัน ต้องหมั่นตรวจสอบข้อผิดพลาดอยู่เสมอ

ปุจฉา : ตำราเล่มนั้นว่าไปทาง
ครูคนนั้นว่าไปอีกทาง
แล้วจะเชื่อใครดี
วิสัชนา : เชื่อสิ่งที่พิสูจน์แล้วด้วยตัวเอง

สิ่งใดเป็นแหล่งความรู้
ซึ่งน่าเชื่อถือที่สุดในโลก

การศึกษาเล่าเรียนจะว่าไปก็เหมือนการล่องไปตาม
แม่น้ำ

คือเราต้องแล่นไปเรื่อย ย้อนสายน้ำขึ้นไปจนถึง
แหล่งต้นน้ำก็จะได้ชื่อว่า จบสิ้นกระบวนการสำรวจ
ลำน้ำสายนั้น

เสร็จแล้วจะกลับบ้านไปนอนพัก หรือ เริ่มต้นสำรวจ
ลำน้ำสายใหม่ก็ตามแต่ใจจะไขว่คว้า

เมื่อแล่นอยู่ในลำน้ำ คุณภาพของแหล่งต้นน้ำก็จะ
กำหนดคุณภาพของความรู้ในตัวเอง เกิดลำน้ำมั่วมีมึนขึ้นมา
ก็จะพาเราไปผิดทาง เสียเวลาเปล่า

เปรียบเปรยไปซะไกล คุณภาพล้นน้ำที่ว่า ก็คือความ
น่าเชื่อถือของแหล่งความรู้นั่นแหละครับ

ต้องขอใช้คำว่าแหล่งความรู้ เพราะการเรียนนั้น จะ
เรียนจากครูก็ได้ หรือ จะศึกษาด้วยตัวเองจากตำราก็นับว่า
เป็นการเรียนเช่นกัน

ครั้งหนึ่งในสมัยพระพุทธเจ้ายังมีพระชนมชีพอยู่ เรียก
เป็นภาษาเก๋ๆก็คือในสมัยพุทธกาล
เหตุเกิด ณ นครที่มีชื่อว่า กาลามะ

ชาวกาลามะนั้นเมื่อได้ข่าวว่าพระพุทธเจ้าจะเสด็จ
ผ่านนครแห่งนี้ ก็รีบพากันมาเฝ้า เพื่อให้ทรงไขปัญหาหนึ่งซึ่ง
ข้องใจข้องใจพวกเขามานานแล้ว

พวกเขาทูลถามพระองค์ว่า

เหล่าบัณฑิตจากสำนักโน้นก็ดี เหล่าพราหมณ์จาก
สำนักนี้ก็ดี ต่างก็อ้างว่าวิชาความรู้ในสำนักของพวกเขา
นั้นเป็นเลิศกว่าที่ใด ไม่ว่าจะสำนักไหนก็ต่างพากันโฆษณา
เช่นนั้นหมด

ฟังดูคล้ายการโฆษณาของนักการเมืองแห่งสยาม
ประเทศ

ซึ่งชาวไทยก็ไม่เห็นมีปัญหากับการโฆษณาแต่
อย่างไร

แต่ชาวกาลามะสงสัย

และพระพุทธเจ้าก็ทรงตอบ

พระองค์ไม่ได้บอกให้เชื่อใคร หรือไม่ให้เชื่อใคร แต่ได้มอบหลัก
แห่งการเชื่อ 10 ประการไว้ให้

หลักนี้มีดังนี้

อย่าเพิ่งเชื่อตามที่ฟังๆ กันมา

อย่าเพิ่งเชื่อตามที่ทำต่อๆ กันมา

อย่าเพิ่งเชื่อตามคำเล่าลือ

อย่าเพิ่งเชื่อโดยอ้างตำรา

อย่าเพิ่งเชื่อโดยนิกเดา

อย่าเพิ่งเชื่อโดยคาดคะเนเอา

อย่าเพิ่งเชื่อโดยนึกคิดตามแนวเหตุผล

อย่าเพิ่งเชื่อเพราะถูกกับทฤษฎีของตน

อย่าเพิ่งเชื่อเพราะมีรูปลักษณะที่ควรเชื่อได้

อย่าเพิ่งเชื่อเพราะผู้พูดเป็นครูบาอาจารย์ของตน

หลักนี้เรียกว่า กาลามสูตร ซึ่งก็คือสูตรที่มอบไว้ให้กับ
ชาวกาลามะ นั่นเอง และหลักนี้ก็สิ้นสะเทือนความน่าเชื่อถือ
ของความรู้ทั่วโลก

ความนับแห่งหลักการเชื่อนี้ก็คือ ให้เชื่อสิ่งที่ตนเองนั้น
ได้พิสูจน์แล้ว ได้ทดลองทำจนเห็นกับตัวเองแล้วนั่นแล

อ่านมาถึงตรงนี้หลายคนอาจจะคิดไปว่า แล้วหลักนี้
มันช่วยให้ “เรียนเก่ง” ได้อย่างไรกัน อาจารย์ผู้ทำทางจะเอา
สี่ข้างเข้าถู ยกอะไรมาเขียนไปเรื่อยเปื่อย

ขอเรียนว่า “การอย่าเพิ่งปักใจเชื่อ” ในสิ่งหนึ่งสิ่งใด
นั้น เป็นสุดยอดเคล็ดลับในการเรียนเก่ง ที่หลายคนคิดไม่ถึง
ยกตัวอย่างง่าย ๆ

หากเราพึ่งฟังคุณครูสอน แล้วไม่ยอมตรวจสอบสิ่งที่
ที่ครูสอน เอาแต่จำ เอาแต่รับข้างเดียว เพราะคิดว่าครูนั่น
ถูกเสมอ

บรรยากาศในการเรียนก็จะน่าอนานมากกว่าน่าเรียน

แถมการเอาแต่จำก็จะเกิดปรากฏการณ์จำได้บ้าง
จำไม่ได้บ้าง ไม่นานก็ลืม คืบคลานอย่างที่หลายคนเป็นกัน
แต่หากเราคิดตาม สิ่งทีกระตุ้นการคิดตามได้ง่ายที่สุด
ก็คือคำถามที่ว่า “มันจริงหรือ”

เมื่อเรามีคำถามอยู่ในใจ เราก็จะตรวจสอบสิ่งที่ครู
สอนไปด้วยตลอด ไม่ยอมหลับใหลง่าย ๆ

การตรวจสอบ การตั้งคำถาม การคิดตามก็จะ
ประกอบรวมกันขึ้นเป็นความรู้ที่อยู่กับเราไปนาน

ครั้งหนึ่งเด็กชายคนหนึ่งสงสัยในสิ่งที่ครูสอน
เขาไม่ยอมให้ความสงสัยค้างอยู่ในหัว
เขากลับบ้านค้นหาหนังสือมาอ้างอิง เปิดตำราหลาย
เล่มมาเทียบเคียง

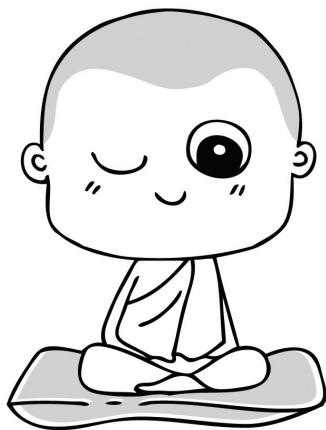
จนได้ค้นพบความจริงของสิ่งที่สงสัย
ความรู้ที่นั่นฝังแน่นอยู่ในหัวเขา เลยไปไกลกว่าวันสอบ
มันไม่เคยหายไปไหน
เป็นเพราะเขาค้นพบมันด้วยตัวเอง

สูตรลับประจำบท

- อย่าเชื่อคนอื่นง่ายนัก เชื่อสิ่งที่พิสูจน์แล้ว
- หัดตั้งคำถามบ่อยๆว่าเขาว่าดี เขาว่าใช่ มันจริงหรือเปล่า
- ครูสอนอะไรมาอย่ารับมาจำไว้อย่างเดียว ต้องโต้แย้งไปด้วยว่ามันจริงหรือ ครูหลอกกันเล่นหรือเปล่า
- สงสัยอะไรอย่าปล่อยค้ำ รีบค้นคว้าเพิ่มเติมเกิดจะเกิดปัญญา

ปุจฉา : กิ่งก็อร่อยขาหกล้มได้
เพราะเหตุใด
วิสัชนา : มันประมาทสะดุดขาตัวเอง

อะไรทำให้นักปราชญ์
ที่ฉลาดที่สุดสงบตก

“สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา
ขอท่านทั้งหลายจงยังกิจด้วยความไม่ประมาทเถิด”

เป็นปัจฉิมโอวาท หรือ คำสอนสุดท้ายที่พระพุทธเจ้า
ได้มอบไว้ให้

เพราะหลังจากประโยคนี้ โลกก็ไม่ได้เคยได้ยินพระ
สุรเสียงอีกเลย

“ความไม่ประมาท” เป็นคำสำคัญที่ปรากฏอยู่
เพราะอะไรก็ไม่แน่นอน เราไม่รู้ว่าจะเกิดสิ่งใดในวัน
พรุ่งนี้ การเตรียมพร้อมรับมืออยู่ตลอดเวลาจึงสำคัญที่สุด
การจะเรียนเก่งก็เช่นกัน หลายครั้งหลายหนที่คน
ที่ “ฟอร์ม” ดีกว่า กลับทำคะแนนได้น้อยกว่า หรือบางครั้ง
ก็สอบตกเลยก็มี

เพราะเขาเหล่านั้นประมาทนั่นเอง

การเรียนนั้นคู่กับการสอบ และการสอบนี้แหละที่เป็น
เครื่องชี้วัดว่าคนนั้นคนนี้เรียนเก่งหรือไม่
และการสอบบ่อยครั้ง
ก็มาโดยมิได้นัดหมาย

การสอบย่อยๆ แบบเก็บคะแนนเล็กๆน้อยๆ บ่อยครั้ง
ไปที่คุณครูอยากจะทดสอบเก็บคะแนน โดยไม่ต้องแจ้งให้
ทราบล่วงหน้า

ผู้ที่ประมาทคิดว่าชาตินี้คงมีการสอบแค่สองหนคือ
กลางภาคและปลายภาคอาจต้องเสียน้ำตา

อย่าปล่อยให้เกิดปรากฏการณ์เช่นนั้นแก่ผู้ที่อ่านมาถึงบทนี้เป็นอันขาด

การเตรียมตัวให้พร้อมอยู่เสมอ ไม่ได้เสียค่าใช้จ่าย
เสียเวลาแต่อย่างใด เพียงแค่พยายามทำความเข้าใจให้ทัน
กับที่เรียน มีงานครั้งใดก็รีบทำให้เสร็จ แค่นี้ก็ถือว่าได้เตรียม
หัวเตรียมความรู้ไว้ให้พร้อมอยู่เสมอแล้ว

ผลตอบแทนที่ได้คุ้มค่านัก
นั่นเป็นส่วนของการสอบย่อยๆ
ส่วนการสอบหลัก เช่นกลางภาคและปลายภาค
เขียนบางคนอาจประมาทไปเร่งอ่านหนังสือเอาใกล้ๆ
เพราะถือว่าตัวเองเป็นเซียน
จะไม่ขอลอกกันในเรื่องใครเขียนไม่เขียน
แต่เขียนต้องมีวันป่วย
เซียนมีโอกาสเป็นหวัด
และถ้าเป็นแบบนี้ตอนใกล้สอบ
เข้าสอบด้วยไร้ความรู้เพราะเพิ่งฟื้นจากไข้หวัด
เซียนก็มีสิทธิ์ชนหัวลูกได้เช่นกัน

หากเรามีเวลาเหลือ แม้จะดูว่าไกลจากวันสอบ การอ่านเตรียมตัวไว้ล่วงหน้าไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตาย แม้จะมีเพื่อนฝูงแซวบ้างก็อย่าได้กังวล เราทำดี คิดดีจะกลัวอะไร คนไม่ดีสิต้องกลัวเรา

เรื่องการเตรียมอุปกรณ์เข้าสอบก็เช่นกัน ดินสอปากกาควรเตรียมไปสองชุดเป็นอย่างน้อย อย่าฝากความหวังไว้ที่ปากการาคาห้าบาทเพียงแท่งเดียวเป็นอันขาด หากปากกาแท่งน้อยขาดใจตายกลางห้องสอบ คนที่จะตายตามไปด้วยก็คือเรา

จริงแล้วถ้าไม่มีปัญหาเรื่องงบประมาณ จัดไปเลยสามชุดอย่าได้ลังเล

ยามอยู่ในห้องสอบ ก็อย่าได้ประมาทคิดว่าเขาให้ทำข้อสอบได้ทั้งวัน เช็ดเวลาอยู่เสมอจะได้รู้ว่าต้องเร่งมือขึ้นหรือเปล่า ควรแบ่งข้อสอบเป็นช่วงๆ จะได้เช็คว่าเราทำทันตามเวลาหรือไม่

เมื่อทำเสร็จก็ควร “อย่าประมาท” ตรวจเช็คว่าคำตอบให้ถูกต้อง บ่อยครั้งที่เมื่อทำข้อสอบแบบปรนัยหรือข้อสอบแบบกานันด้วยความรีบเร่ง ไม่ได้มองข้อสอบให้ดี ผนหรือกาคำตอบเลื่อนไปหนึ่งข้อ และเป็นผลให้คำตอบเลื่อนไปทั้งหมด

ทำแบบนี้ถึงจะมาร้องให้คร่ำครวญภายหลัง ก็คงไม่
พันต้องสอบตกอยู่ดี

อย่าปล่อยเหตุการณ์เช่นนั้นให้เกิดขึ้น

ด้วยความไม่ประมาทควรตรวจสอบให้มั่นใจ

การออกจากห้องสอบก่อนเวลาไม่มีคะแนนพิเศษ
แถมให้

ออกไปก็อาจเจอเพื่อนตัวดีนั่งเฉยๆให้เสียสมาธิ

ผู้นั่งตรวจคำตอบที่ทำไปแล้วให้ดีจะเหมาะกว่า

ตามประกาศคนไม่ประมาท

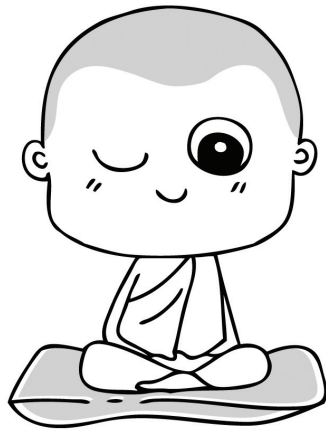
สอบวิชาอะไรก็ประสบความสำเร็จ

สูตรลับประจำบท

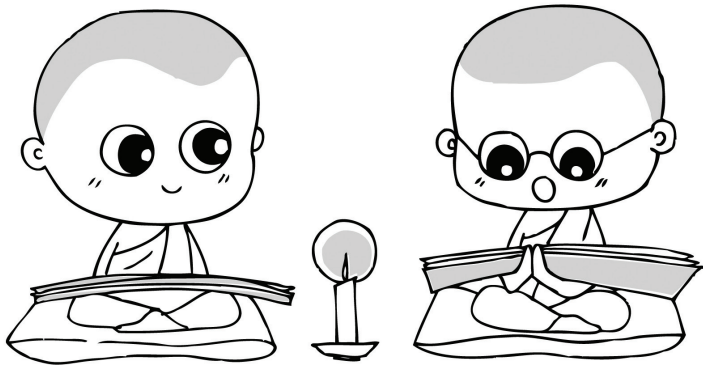
- แม่นย้วยังพลาดท่าแพ้ได้ นับประสาอะไรกับเรา
จะพลาดแพ้ข้อสอบบ้างไม่ได้
- อย่าประมาทในการสอบ หากเวลาเหลืออย่ารีบออก
นอกจากไม่ทันแล้ว ยังพลาดโอกาสที่จะตรวจคำตอบ
ให้แน่ใจ
- การฝากชีวิตไว้กับปากกาเพียงแท่งเดียวนั้น อันตราย
อย่างยิ่ง พกเข้าห้องสอบไปสองแท่งเป็นอย่างน้อย

ปุจฉา : ดนตรีเล่นไพเราะที่สุดเมื่อใด
วิสัชนา : เมื่อตั้งสายให้พอดี

ขยันแค่ไหนถึงจะพอ

ในช่วงที่พระพุทธเจ้าทรงค้นหาหนทางแห่งการพ้นทุกข์นั้น

พระองค์ได้ทำการทดลองในสองทาง

ทางแรก คือประสบการณ์แห่งความสบายอย่างที่สุด คือเกิดเป็นรัชทายาทเพียงพระองค์เดียว เสด็จพ่อเอาอกเอาใจ สารพัด ตามบันทึกระบุว่าพระองค์มีปราสาทสามฤดู บริวารที่ห้อมล้อมอยู่ก็มีแต่คนหนุ่มสาว (ไม่มีคนแก่แน่นอน เพราะพระองค์ตกใจมากเมื่อเสด็จออกจากเมืองแล้วเจอคนแก่โดยบังเอิญ) และคาดว่าพระบิดานั้นประเคนให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะสรรหามาได้จากทั้งในอากาศ บนบก และใต้ทะเล

แต่พระองค์พอใจหรือเปล่า พระองค์มีความสุข
หรือเปล่า

คำตอบคือไม่ พระองค์จึงเสด็จออกบวช

เมื่อออกบวชตามสมัณนิยม เพื่อให้พบหนทางหลุดพ้น
ก็ต้องทรมานตัวเอง

คนปกติกินข้าวทุกวัน วันละหลายมื้อ พระองค์อดข้าว
คนปกติหายใจเข้าออกอยู่ตลอดเวลา พระองค์ลอง
กลั้นหายใจ จนกว่าจะทนไม่ได้ดู

ส่วนเรื่องนอนบนตะปู ย่ำน้ำลูๆไฟนั้น ไม่ต้องห่วง ลอง
หมดอยู่แล้ว

แล้วผลเป็นอย่างไร มีเทพมาเห็นใจพระองค์ เลยมอบ
หนทางสู่ความสุขให้หรือเปล่า

เปล่าเลย เล่นเอาพระองค์เกือบสิ้นพระชนม์ต่างหาก

ในระหว่างที่สลบด้วยผลจากการทรมาน
ตัวเองอยู่นั้น

พระองค์ได้รับการช่วยเหลือจากเด็กเลี้ยงวัว
นำนมมาให้พระองค์ดื่ม
และในเวลานั้นเองทรงได้ยินเสียงพิณสามสาย
อันลือลั่น

สายแรก ตึงเกินไปก็ไม่เกิดความไพเราะ
สายสอง หย่อนเกินไป ก็เล่นไม่ดัง เสียงแปร่ง
สายสาม ตั้งสายให้พอดี จึงได้เสียงที่ก้องกังวาน
ออกมา

เมื่อฟื้นตัวได้แล้ว พระองค์ประกาศ “ทฤษฎี” ใหม่ถอด
ด้ามในห้วงเวลานั้น

มัชฌิมาปฏิปทา

แปลว่า ทางสายกลาง

ไม่ตึงเกินไป และไม่หย่อนเกินไป หนทางที่นำพระองค์
ไปสู่การตรัสรู้เป็นพระพุทธรเจ้า

การเรียนก็เช่นกัน หลายคนอยากเรียนเก่งมาก
จึงทุ่มเทความขยันลงไปอย่างเต็มที่ ตื่นเช้าก็อ่านหนังสือ
ก่อนนอนก็อ่านหนังสือ หลายคนอดหลับอดนอนท่องหนังสือ
เพื่อให้ท่องได้หลายรอบ ด้วยความคิดที่ว่ายิ่งหลายรอบเท่า
ไหร่ ยิ่งดี

ขอบอกว่า การหักโหมแบบนี้ ใ้ว่าจะเป็นผลดี
กลับเป็นผลเสีย

คงจะเคยเห็นการซ้อมของนักกีฬาระดับโลก
กันมาบ้าง เขาเหล่านั้นหาได้เอาแต่ซ้อมๆ จนเหนื่อยหมดแรง
สิ้นสติไม่ แต่ซ้อมอย่างพอดี หยุดบ้างเพื่อให้กล้ามเนื้อได้พัก
ฟื้นตัวและกลับมาแข็งแรงกว่าเดิม

สมองคนเราก็มีสภาพเช่นกล้ามเนื้อ

หากระดมใช้งานอย่างหนัก ก็จะเริ่มล้าและ
ประสิทธิภาพลดลง

ทางที่ดีที่สุดคือให้ สมองได้พัก ได้นอน
อย่างเพียงพอ

ในระหว่างการนอนสมองจะได้ ปรับตัว
จัดระเบียบเนื้อหภายใน

หนังสือหลายหน้าที่อ่านไป จะถูกจัดเรียงใหม่ใน
สมอง ให้ค้นหาได้ง่ายขึ้นยามที่ต้องการใช้

“เป็นการอ่านในขณะหลับ”

หากทุ่มเทอ่านหนังสือข้ามวันข้ามคืนอย่างบ้าคลั่ง
สมองจะล้า เก็บอะไรก็ไม่ค่อยได้ ดิ่งอะไรออกมาใช้ก็ลำบาก
สุดท้ายเวลาเข้าสอบก็เหมือนเอาหัวเปล่าๆ เข้าไปสอบ บางที
อาจจะเลวร้ายกว่าหัวเปล่าๆซะอีก เพราะหัวเปล่ายังพอเขียน
ชื่อตัวเองถูก แต่หัวที่ไม่ได้นอนมาหลายวัน แค่เขียนชื่อให้ถูก
ก็ยากแล้ว

การเรียนที่ดีต้องอย่าหักโหม

แต่ก็ไม่ใช่ว่าเอาแต่ซีเกียจ

นอนรอวันสอบอย่างใจเย็น เอาแต่ดูทีวี เล่น face-
book ไปเรื่อยเปื่อย

ปล่อยวันเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์

อย่างนี้จะอ้างเรื่องการพักผ่อนทำให้หัวดีคงจะเพ้อ
เจ้อ เพราะหัวดีที่ไม่ยอมหาความรู้ใส่ตัว ภายในก็บรรจู้แต่
แกลบเต็มหัวนั่นแล

หาประโยชน์ไม่ได้เลย

นักเรียนนักศึกษาทั้งหลายที่อยากเรียนเก่ง

ต้องเดินทางสายกลางเป็นหลัก หมั่นหาความรู้ใส่หัว
สมองที่แจ่มใส และหาเวลาพักผ่อนให้เพียงพอ

หลายคนถามว่าเมื่อถึงเวลาเตรียมสอบ อ่านหนังสือ
แค่ไหนถึงจะเรียกว่าพอ

อาจารย์อุ๊ใช้มาตรวัดแบบนี้ครับ

หนึ่งคือ อย่าอ่านจนง่วง จนหลับ การฝืนอ่านต่อนั้น
ไม่ควรอย่างยิ่ง มันทำลายสมอง ถ้าเป็นแบบนี้ขอให้หยุดแล้ว
นอนดีกว่า

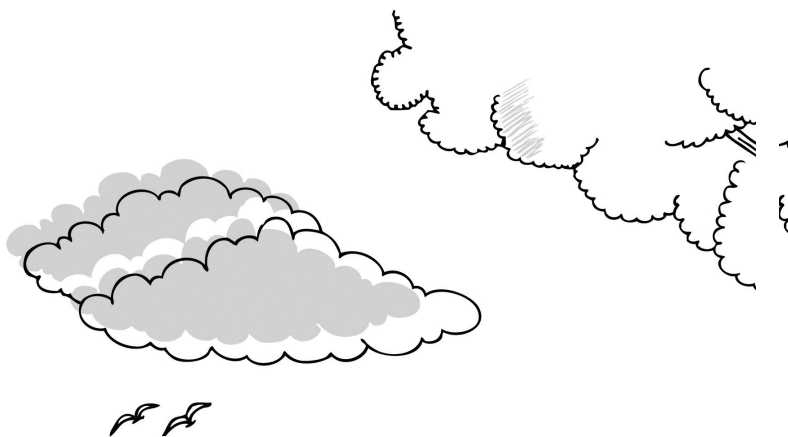
สองคือ อ่านจนรู้สึกว่าจะไม่อยากอ่านอีกแล้ว พอแล้ว
ข้อสอบเก่าก็ทำจนไม่อยากทำอีกแล้ว ถ้าทำได้ถึงขั้นนี้แสดง
ว่าเรามาถึงจุดที่ความรู้แน่นเต็มถึงแล้ว พร้อมจะสอบเต็มที่

การเตรียมตัวสอบ การเรียนด้วยการยึดหลัก
ทางสายกลาง

เรียนแบบสม่ำเสมอ สบายๆ แต่ไม่ขี้เกียจ
จะนำทุกคนไปสู่ชัยชนะแน่นอนครับ

สูตรลับประจำบท

- ชยันให้พอเหมาะ เครียดเกินไปเดี๋ยวบ้า หาเวลาผ่อนคลายบ้าง
- แต่ชี้้ก็ยจแล้วอ้างว่าผ่อนคลายก็นำไปสู่การสอบตกได้เช่นกัน
- นอนให้พอ อย่าอดนอน การนอนน้อยไม่มีคะแนนพิเศษเพิ่มให้แต่อย่างใด
- ทางสายกลางดีที่สุด

เคล็ดลับเรียนเก่งนั้นไม่ต้องไปมัวเพ่งหาให้ปวดกบาล
เพราะหนทางเรียนเก่ง หนทางพัฒนาความฉลาด
ถูกค้นพบมาตั้งแต่สองพันปีที่แล้ว
“**พระพุทธเจ้า**” ทรงเป็นผู้ชี้ทางนั้นไว้
เราแค่เดินตามไป รับประกันไม่ผิดหวัง

ใครคือสุดยอดติวเตอร์ตลอดกาล
สิ่งใดคือรากฐานของการเรียนเก่ง
สิ่งใดเป็นแหล่งความรู้ซึ่งน่าเชื่อถือที่สุดในโลก
อะไรทำให้นักปราชญ์ที่ฉลาดที่สุดสอบตก
ขยันแค่ไหนถึงจะพอ

ใครคือบุคคลที่ขวางทางเรียนเก่ง
ใครคือบุคคลที่พาเราเรียนเก่ง
เคล็ดลับใดที่สามารถเอาชนะได้ทุกวิชา

ค้นพบคำตอบได้ในเล่ม

หมวดการศึกษา
isbn 978-616-90346-8-1
ราคา **139** บาท